

LEGISLATION RELATED TO MARITIME ARCHAEOLOGICAL HERITAGE: ENGLAND

Ian Oxley

Maritime Archaeology, English Heritage, Fort Cumberland, Fort Cumberland Road, Eastney,
Portsmouth, PO4 9LD, United Kingdom
E-mail: ian.oxley@english-heritage.org.uk

The National Heritage Act (NHA 2002) has corrected an anomaly in the way archaeology is managed in England and has given responsibility to English Heritage for maritime archaeology to the 12nm Territorial Limit of the seabed off England.

Prior to NHA 2002 English Heritage published its initial policy on maritime archaeology (Roberts and Trow, 2002) which discussed the broad characteristics of the maritime archaeological resource in English territorial waters, the character of inventories of marine archaeological sites and the role and relationships of professional maritime archaeologists, amateur maritime archaeologists, recreational divers, and other sea users. The policy also discussed the legislative framework pertaining to maritime archaeology. The present legislation and initiatives for reform will be the subject of the paper for the Colloquium.

Archaeological sites of any type underwater in the UK are *not* protected unless there has been a specific legal order of protection. Although there are relatively few pieces of legislation with direct relevance to archaeology underwater, their interrelationships are often complex, misunderstood and subject to variations in interpretation. Separate legislation is currently applied to shipwreck sites thought to be of significance and there is no provision for the comprehensive portable antiquities legislation that has equal application regardless of the environment in which the find was made.

Reform of Historic Environment Heritage Protection

In November 2002, Tessa Jowell [Secretary of State, Department of Culture, Media and Sport (DCMS)] announced the need for:

‘a designation system that sustains the historic environment as a whole rather than relating in a piece-meal way to its constituent parts’ adding that ‘we all know about the problems which can arise from some of the current procedures... We need to reform these, make them work better for everyone, while maintaining the same level of protection for the historic environment’.

As a result the DCMS Review of Heritage Protection was developed to address issues of the protection of heritage ‘assets’ of any age or type, including those which currently lie in terrestrial or marine burial environments.

At the same time English Heritage commissioned a research project to review in depth the genesis and the nature of the present legal framework relating to maritime archaeology in England and Wales (School of Legal Studies, 2003).

On 26 March the DCMS's marine consultation entitled *Protecting our Marine Historic Environment: Making the System Work Better* (DCMS, 2004) was launched. It set out the key issues and questions in relation to marine historic environment designation:

- seek the closest practical integration of marine and terrestrial historic environment protection;
- define the term 'marine historic asset';
- create a new unified designation for marine heritage assets;
- establish appropriate criteria for designating marine sites;
- debate the proper management and control for marine protected historic assets;
- propose the development and publication of statements of significance;
- debate the determination of site boundaries;
- discuss the appropriate levels of openness and interim protection for marine historic sites.

and sought to provide:

- a positive approach to managing the marine historic environment, which will be transparent, inclusive, effective and sustainable and central to social, environmental and economic agendas at a local as well as national level;
- and
- a legislative framework that protects the marine historic environment but enables appropriate management techniques to be applied and to evolve.

English Heritage commissioned the drafting of the consultation document and organised stakeholder seminars around England. The consultation period ended on 31 July 2004 and DCMS has recently published its analysis of the responses and its proposals for the way forward, acknowledging the considerable work already underway by English Heritage and others (DCMS 2005). The paper will provide an up-to-date account of the progress of the marine designation review.

Recommended reading

DCMS. 2004. *Protecting our Marine Historic Environment: Making the System Work Better*. London, Department of Culture, Media and Sport.

DCMS. 2005. *Protecting our Marine Historic Environment: Making the System Work Better – Analysis of responses*. July 2005. London, Department of Culture, Media and Sport.

Historic Scotland. 1999. *Conserving the Underwater Heritage*. Operational Policy Paper, HP6, Historic Scotland, Edinburgh.

JNAPC. 2000. *Heritage Law at Sea: Proposals for Change*, Joint Nautical Archaeology Policy Committee. The School of Legal Studies, University of Wolverhampton.

Receiver of Wreck. 1994. *Where to turn to when you've turned something up*. The Coastguard Agency, Southampton.

Roberts P. and S. Trow. 2002. *Taking to the Water: English Heritage's Initial Policy for the Management of Maritime Archaeology in England* (London, English Heritage).

School of Legal Studies. 2003. *Marine Archaeology Legislation Project*. School of Legal Studies, University of Wolverhampton. Unpublished report for English Heritage.

WETGEVING MET BETREKKING TOT HET MARITIEM ARCHEOLOGISCH ERFGOED: ENGELAND

Ian Oxley

Maritieme Archeologie, English Heritage, Fort Cumberland, Fort Cumberland Road, Eastney,
Portsmouth, PO4 9LD, Verenigd Koninkrijk
E-mail: ian.oxley@english-heritage.org.uk

De Wet op het Nationaal Erfgoed (NHA, 2002) heeft een anomalie rechtgezet met betrekking tot de manier waarop archeologie wordt beheerd in Engeland en heeft English Heritage de verantwoordelijkheid gegeven voor de maritieme archeologie op de zeebodem tot aan de Territoriale Grens van 12 zeemijlen buiten de kust van Engeland.

Vóór de invoering van NHA 2002 publiceerde English Heritage haar oorspronkelijke beleid inzake maritieme archeologie (Roberts and Trow, 2002), dat de algemene kenmerken van de maritieme archeologische rijkdommen in de Engelse territoriale wateren, de aard van de inventarissen van maritieme archeologische sites en de rol van en relaties tussen professionele maritieme archeologen, amateurarcheologen, sportduikers en andere gebruikers van de zee besprak. Het beleid behandelde eveneens het wetgevende kader met betrekking tot de maritieme archeologie. De huidige wetgeving en initiatieven voor hervorming zullen het voorwerp uitmaken van de bijdrage voor het Colloquium.

Archeologische sites onder water van welke aard ook in het Verenigd Koninkrijk zijn *niet* beschermd tenzij een specifiek wettelijk beschermingsbevel is uitgevaardigd. Hoewel er relatief weinig wetgeving bestaat die rechtstreeks verband houdt met onderwaterarcheologie, is het onderlinge verband ervan vaak complex, wordt het verkeerd begrepen en varieert de interpretatie ervan. Een afzonderlijke wetgeving wordt momenteel toegepast op scheepswrakken die geacht worden van betekenis te zijn, en er zijn geen voorzieningen voor de uitvoerige wetgeving op verplaatsbare overblijfselen, die eveneens van toepassing is ongeacht de omgeving waar de vondst werd gedaan.

Hervorming van de Bescherming van Erfgoed in een Historische Omgeving

In november 2002 maakte Tessa Jowell [Ministerie van Cultuur, Media and Sport (DCMS)] bekend dat er nood bestond aan:

‘een beschermingssysteem dat de historische omgeving dekt als een geheel eerder dan stuksgewijs verwijst naar de samenstellende delen ervan’, waarbij ze eraan toevoegde dat ‘we allemaal de problemen kennen die kunnen voortvloeien uit een aantal van de huidige procedures... We moeten die procedures hervormen, ze beter doen werken voor iedereen, terwijl we toch hetzelfde niveau van bescherming aanhouden voor de historische omgeving’.

Ten gevolge hiervan werd binnen het DCMS de Herziening van de Bescherming van het Erfgoed ontwikkeld, met het doel de problemen in verband met de bescherming van ‘erfgoederen’ van welke leeftijd of welke aard dan ook aan te pakken, met inbegrip van de goederen die momenteel op het land of in de zee begraven liggen.

Tezelfdertijd gaf English Heritage opdracht voor het uitvoeren van een onderzoeksproject met het doel de oorsprong en de aard van het huidige wettelijk kader voor de maritieme archeologie in Engeland en Wales grondig te herzien (School of Legal Studies, 2003).

Op 26 maart werd de maritieme gespreksronde met als titel: Protecting our Marine Historic Environment: Making the System Work Better (DCMS, 2004) opgestart. Hierbij werden de belangrijkste problemen en vragen in verband met de bescherming voor de maritieme historische omgeving besproken:

- zoeken naar de best mogelijke integratie van de bescherming van de historische omgeving in de zee en op het land;
- de term 'maritiem historisch erfgoed' definiëren;
- een nieuwe éénvormige bescherming voor maritieme erfgoederen ontwikkelen;
- geschikte criteria vaststellen voor de bescherming van maritieme sites;
- het geschikte beheer en de gepaste controle van beschermd maritiem erfgoed bespreken;
- de ontwikkeling en publicatie voorstellen van definities van waardebepalende criteria;
- de vastlegging van de grenzen van de sites bespreken;
- het correcte niveau van openheid en de voorlopige bescherming van maritieme historische sites bespreken.

en werd gezocht naar :

- een positieve benadering van het beheer van de maritieme historische omgeving, die transparant, veelomvattend, doeltreffend en duurzaam is, en centraal staat op de sociale, economische en milieu-agenda op lokaal en op nationaal niveau;
- en
- een wetgevend kader dat de maritieme historische omgeving beschermt, maar toch de toepassing en ontwikkeling van geschikte beheerstechnieken toelaat.

English Heritage gaf opdracht tot het opstellen van het consultatiedocument en organiseerde seminars voor de betrokken partijen in heel Engeland. De consultatieperiode werd afgerond op 31 juli 2004 en het DCMS heeft onlangs zijn analyse van de reacties en de voorstellen voor de toekomst gepubliceerd, rekening houdend met de belangrijke werkzaamheden die reeds werden uitgevoerd door English Heritage en andere instellingen (DCMS, 2005). De bijdrage zal een bijgewerkt overzicht bieden van de vooruitgang van de herziening van het maritieme beschermingssysteem.

Aanbevolen lectuur

DCMS. 2004. Protecting our Marine Historic Environment: Making the System Work Better. London, Department of Culture, Media and Sport.

DCMS. 2005. Protecting our Marine Historic Environment: Making the System Work Better – Analysis of responses. July 2005. London, Department of Culture, Media and Sport.

Historic Scotland. 1999. Conserving the Underwater Heritage. Operational Policy Paper, HP6, Historic Scotland, Edinburgh.

JNAPC. 2000. Heritage Law at Sea: Proposals for Change, Joint Nautical Archaeology Policy Committee. The School of Legal Studies, University of Wolverhampton.

Receiver of Wreck. 1994. Where to turn to when you've turned something up. The Coastguard Agency, Southampton.

- Roberts P. and S. Trow. 2002. Taking to the Water: English Heritage's Initial Policy for the Management of Maritime Archaeology in England (London, English Heritage).
- School of Legal Studies. 2003. Marine Archaeology Legislation Project. School of Legal Studies, University of Wolverhampton. Unpublished report for English Heritage.